

Fra tidsskriftet MANAGEMENT

nr. 12 af 1. december 1967.

Underbilag 4 til bilag 39.

Kildeskat med håndkraft — også i erhvervsvirksomhederne?

Af prokurist, civiløkonom Finn Berentsen¹).

Arbejdet med den tekniske forberedelse af fremgangsmåden ved kildeskattens opkrævning inden for den statslige og kommunale sektor er nu nået så langt, at finansminister Henry Grünbaum bl. a. har kunnet udtale, at det ser ud til, at overgangen måske bliver lidt mere manuel, end man oprindeligt havde ventet.

Af en rapport, som de kommunale organisationer har tilsendt finansministeren, fremgår det, at det må betragtes som meget tvivlsomt, om der vil være mulighed for at planlægge, programmere og afprøve det foreslåede EDB-system til administration af kildeskatten til gennemførelse pr. 1. januar 1969.

Når stat og kommuner allerede på nuværende tidspunkt må erkende, at tiden ikke slår til, hvilke problemer har erhvervslivet så ikke tilgode!

Det eneste, vi i dag med sikkerhed ved, er, at lov nr. 100 af 31. marts 1967 om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. er behørigt vedtaget og stadfæstet, og at regeringen vil sætte meget ind på at få loven til at træde i kraft 1. januar 1969 — samt at finansministeren klogeligt ikke ubetinget har bundet sig til denne magiske dato, men har holdt en mulighed åben for et senere ikrafttrædelsestidspunkt, hvis overbevisende argumenter taler derfor.

Lidt om den nye lov.

Gennemførelsen af kildeskatteloven betyder på adskillige områder et brud med hidtil gældende skattepolitik. Af disse ændringer er der især to, der får stor betydning for erhvervslivets arbejdsopgaver:

1. Omlægning af skatteår og skattebetalingsår.

2. Ændring af opkrævningsform.

Indførelsen af kildeskatten har den umiddelbare virkning, i det mindste for skatteydere hvis regnskabsår falder sammen med kalenderåret, at indkomståret fremtidig yderligere bliver både skatteår og skattebetalingsår. Loven indeholder endvidere et øget periodiseringskrav i forbindelse med indkomsterhvervelsen, idet der kræves en forholdsmæssig beregning af skatten, såfremt indkomsten kun er erhvervet i en del af skatteåret.

Principielt er kildeskatten en endelig skat; men da skatten beregnes på grundlag af en forventet indkomst, må det påregnes, at der skal foretages en del efteropgørelser, som vil medføre reguleringer.

Kildeskattens indførelse betyder som nævnt en væsentlig ændring i opkrævningsformen, idet det nu pålægges arbejdsgiverne ved udbetaling af A-indkomst (løn) at tilbageholde så meget af denne indkomst, som svarer til indkomstmodtagerens foreløbige skat af indkomsten, og indsende det tilbageholdte beløb til det offentlige. — Den del, der skal tilbageholdes, beregnes dels på grundlag af skatteyderens forventede indkomst i årets løb, dels på grundlag af udskrivningsprocenten til stat, kommune, folkepensionsbidrag, og de kirkelige afgifter. Den nøjere beregning skal ske ved hjælp af en række tabeller udarbejdet af finansministeriet kombineret med den enkelte skatteydere skattekort.

Skattekortene vil indeholde, enten en henvisning til hvilken tabel der skal anvendes, samt oplysning om hvilke beløb der skal fradrages inden skatten beregnes, eller en generel procent der skal indeholdes i indkomsten (biindkomst).

Herudover indeholder loven en række ændringer i forhold til den nugældende af meget varierende karakter. Der sker bl. a.

¹) Artiklen er optaget med forfatterens tilladelse.